

ELŐFIZETÉSI ARAK:
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 " "
 Negyed évre 2 " "
 Külföldre egész évre 12 " "
 Papok, tanítók, gazdasági egyleti tagok és közs. előjárónak egész évre 6 kor., a tanító-egylet tagjainak, közs. és körjegyzőknél 5 kor.
 — Egy példány ára 16 fillér. —
 Megjelen hetenkint egyszer: vasárnap.

SZÉKELY-UDVARHELY

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMIVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

UDVARHELYVÁRMEGYE HIVATALOS LAPJA, AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRJEJZŐI EGYLETE, AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI ÁLTALÁNOS TANÍTÓ-EGYESÜLET ÉS AZ UDVARHELYMEGYEI GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

HIRDETÉSI DIJAK:
 Hivatalos hirdetések 100 szög minden szó 4 fillér, azonfelül 2 fillér, magánhirdetések 10 szög 6 fillér, többszörű közlésnél 4 fillérért közzététel.
 Nyílt-tér sora 1 kor. Hirdetés és nyílt-tér díja előre fizetendő.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal
 BÉTES PÁL könyvkereskedése, könyvnyomtató és könyvkötő üzlete (Kossuth-utca), hova minden e lapot érdeklő közlemények, előfizetések és hirdetések intézendők.
 — Kéziratok nem adatkul vissza. —

Uj év küszöbén.

Szent karácson ünnepén, Krisztus születésének fenséges napján a „Székely-Udvarhely” nyolczadik évfolyamába lépett. Hét évvel ezelőtt, mint szerény kis lapocska jelent meg; hasonló volt egy karácsoni gyertyalánghoz. Közönségünk a szeretet ünnepén magához fogadta; élénk érdeklődéssel, aldozatkész pártolással fölnevelte. Munkatársaink önzetlen serege a „Székely-Udvarhely” szellemi táplálékáról gondoskodott. S ezekkel párosult a mi szerény, de őszinte hálánkból fakadt munkásságunk, aldozatkészességünk. Ezen együttes, egyetelmű érzelim és tevékenység utján volt elérhető, hogy a „Székely-Udvarhely” ma mára „helyi érdekeknek, irodalmi színvonalon, tartalomában, stílusban egyaránt, hű tolmácsa, tükre, képviselője és szószólója”.

Az akar maradni ezután is. Épen ezért kérve és remélve a további szives támogatást, minden igyekezetünket arra fordítjuk, hogy vármegyénk és városunk közérdekét jövőre is a leghivebben szolgálhassunk.

Egyesek- és klikkeltől teljesen függetlenül, az igazságos, törvényes és jogos közszellem ápolását s annak révén már eddig is felmutatható haladást kívánjuk követni — pártatlanul, székelv nemzeti szempontból szolgálva.

Uj programot nem adunk, de — engedve a közönségnek — a „Székely-Udvarhely” alakját megváltoztatjuk és a jövő számtól kezdve nyolcz oldalon, csinosabb formában jelentjük meg.

Igen tisztelt előfizetőink és munkatársaink szives pártfogását ismételtelen legyen szabad kérnünk és a „Székely-Udvarhely”-et eddig tapasztalt nagybecsű támogatásukba ajánlani.

Hét éves múlt, öndicsékvés nélkül is tanúsítja, hogy a „Székely-Udvarhely” megfelelt az eléje tűzött feladatoknak s ebben — elismerjük

— az érdem oroszlanrésze m. t. olvasóink és munkatársaink tekintélyes számát illeti. Mindenki igyekezett híveket toborzani, hogy vármegyénk és városunk általános közérdekét elősegítse s minket nehéz kötelességeink teljesítésében támogathasson. Mert egy újság csakis úgy lehet vármegyének bü tükre, ha a közérdekű eseményekről gyors és pontos adatokat nyújtanak azok, akik közvetlenül érdekelve vannak bármely egyesületi, társulati vagy más közintézmény vezetésében.

Bizalommal fordulunk tehát közönségünkhez s kérjük, hogy ugy a maga részéről, mint saját körében jövőre is támogassa, pártolja a „Székely-Udvarhely”-et. Ha minden olvasónk maga mellé még egy-egy hívet megnyer támogatónak, lapunk az eddiginél is fokozottabb mértékben szolgálhatja e vármegye közérdekét.

A „Székely-Udvarhely” bár tartalomában kezdetlől fogva sokat gyarapodott, előfizetési árát egyszer sem emeltük. Most sem emeljük. Marad ezután is a lap homlokzatán olvasható régebbi ár.

A hátralékosokat ezen alkalommal is felkérjük tartozásaiknak mielőbbi kiegyenlítésére és az előfizetés megújítására.

Kiváló tisztelettel:
 A „Székely-Udvarhely”
 szerkesztősége és kiadóhivatala.

A közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről szóló 1901. évi XX. t. czikknek a jogorvoslatokról szóló első fejezetében foglalt rendelkezéseket (1—12 §) a törvény fokozatos végrehajtásának megindításul — 1902. évi január 1-en életbe léptetni a m. kir. miniszterium folyó évi december 13-án tartott tanácsában elhatározván, ennek végrehajtásakp 4600—901. M. E. szám alatt részletes rendelet bocsátatott ki. Ez a rendelet az első azok közül, melyek hivatalban vannak a közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről szóló törvényben lefektetett elveket az életbe átültetni. Felhívjuk a közigazgatási tisztviselők figyelmét e rendelet gondos tanulmányozására.

Világnapló.

— december 26-án.
 Zajos szocialistá tüntetés színhelye volt e hó 21-én Budapest székes főváros. A munkástanok képviselőházi tárgyalása alkalmával Vázsonyi és társai által mondott demokrata beszédei adtak az

impulzust erre a verekedéssé fajult, személyi és vagyoni biztosságot veszélyeztető tüntetésre. A munkástanok ezrei gyűltek össze tüntető körmenetre a szocialista vezérek vezetősége alatt, kiknek kezessége mellett engedte meg a rendőrkapitányság a körmenetet, de nem számítottak azon kétes existenciák százainak jelenlétére, kik az ilyen alkalmakat szokták felhasználni bü nös szándékuk kivételére. A menet a Lehel térről indult ki és végig vonult a Váci-, Andrassy-, Teréz- és Erzsébet köruton. A New-york kavaház óriási üveg ablakának beverése adta a jelt a zavargásra s itt vette kezdetét a kirakatok beverése és boltok és kirakatok fosztogatása. Több kereskedő, kalapos, ékszerész és bankár szenvedett 200—3000 koronaig terjedő kárt a rombolás időtartama alatt, mely csak 10 perczig tartott, mivel azokat a rendőrség kíméletlen, de jogos közbeavatásával rövid idő alatt szétverte. A rendőrség jövőben az ily természetű tüntetéseket a belváros területén nem fogja megengedni. — A kormány fontos változás kérdésével foglalkozik. A minisztertanácsban ugyanis eszmecsere folyt a hivatalos munkaidő megváltoztatásáról. Arról van szó, hogy Budapest a miniszteriumokban és államhivatalokban a hivatalos óra d. e. 10 óratól d. u. négy óráig legyen. A minisztertanács elvben el is határozta ezen hivatalos munkaidő behozatát s keresi a megfelelő előkészítési módot, hogy a gyakorlatban alkalmazható legyen. — A Politikai Értesítő revén széles rétegekben terjedt el az a felülmest keltő hír, hogy a néppárt kebelében nagy átalakulás lesz. Arról van szó, hogy az általános választás óta erős nézet eltérés van a néppártban, a minnek eredménye az lesz, hogy a néppárt at fog alakulni konzervatív párttá.

De Wett bur generalis újabb győzelméről ad hírt a tavíró, ki e hó 18-án Landberg mellett megtámadta Dartnell angol tábornok seregét. Több óran át folyt a harc, mely az angolok vereségével végződött. Spens tábornok, ki Dartnell segítségére volt kiküldve maga jelenti, hogy az angolok egy részét megverték s a veszteségek nagyok. — Az osztrak urak háza december 20-án tartott ülést, melynek tárgya a költségvetési provizorium volt. Schönburg hercege szótalt fel és hosszasan beszélt az osztrak parlamenti helyzetről és a Magyarországgal való kiegyezésről. Beszélt Körber miniszterelnök is a helyzetről. — Bulgária ugyancsak szorult helyzetbe jutott. Nem, hogy sikertünet neki zállt háztartását egy előnyös kölcsön kötéssel rendezni, de Oroszország lépett fel vele szembe egy 10 millió rubeles követeléssel ruméliai okupációs adósság fejében. Ezt sajáték Törökországnak kellett volna fizetnie, mint Rumélia volt uralkodója, de mivel ezen tartomány Bulgáriába lett bekebelezve az orosz testvér most Bulgáriától követeli ezt az összeget.

Az esztendő végén.

(?) Még egy kevés idő s aztán tova tűnik ismét egy esztendő. Itt vagyunk, polgári esztendőnknek végére értünk.

Megáll a vándor a határponton s még egyszer visszatekint. Felújulnak előtte a tárgyak, a melyekkel utjában nem egyszer találkozott.

Az esztendő utolsó napjai azok a pontok, a melyekről minden embernek vissza kell tekintenie az áltelt napokra s azokra az eseményekre, a melyek a lefolyt év alatt elődultak.

Van-e, lehel-e ember, aki ne ezt érezné az alkonyulatra készülő esztendő véghatáránál?

Az a reménység, a mely a szíveket foglalkoztatja ennek hajnalpirkadóján, más alakban, de mintha ismét egy nagy kérdőjellel állana elő.

Megtörtént, bevált-e mindaz a mit czélul tűztünk ki magunk elé? Munkánk kezdetén, esztendőnk első napjaiban a mi végy felkelt lelünkben, a miért oly sokszor küzdöttünk, munkáltunk, verejtékeztünk, mint czélért: beteljesedéssel érték-e el mindazokat? Mi volt, mi nek kellett volna lennie és mi lett?

Kérdésekre-kérdések halmaza. Ki mint vet, ugy arat. Ki mit keres, megkapja azt. Milyen volt a munka, olyan volt a jutalom. — Megnyugtatók a feleletek.

De hát lehet-e alkalmazni mindezeket a lefolyt esztendő eseményeire, a bekövetkezett eredményekre? Talán nem épen mindenre. Csalódásról, bukásról, tévedésről is szólhat az ének itten-ottan.

De bizonyára öröm, megelégedés, boldogság is száll el nem egy kebelből. Oh milyen különböző érzések gyűlnek az emberiség egyetemében. Ha mindazokat egybevetve megörökíthetők, nem egy, nem a következő, de talán több, talán egy egész emberi életre kiható tanuságot, bölcs intelmeket, megszámlálhatatlan szent leckét találunk fel.

Mi az esztendő végén az okulást, a bölcs mérsékletet és megnyugvást kérjük és óhajjuk mindazok részére, akiket illet s akiknek arra szükségük van.

A „SZÉKELY-UDVARHELY” TÁRCSÁJA.

Az édes anyáról.

Irta: Spaller József.

(A „Székely-Udvarhely” eredeti tárcaja.)

A mi minden jó érzésű embernek legkedvesebbje, legdrágább kincse: az édes anyáról szölok egy pár szót. Szívem sugta azt, hogy az édes anyáról beszéljek, a kinek szeretete, tisztelete ma-holnap kihál az ifjuság szívéből s a miért aztán oly sok a boldogtalan, a szerencsétlen emberek száma.

Már e szölok: édes anyá — a kiejtésére is bizonyos szent érzés hatja át egész valómát. Igen, mert érzem, ismerem e szó valódi értelmét. Tudom azt, hogy e szölok „édes anyá”: benne foglaltatik a család, a társadalom, szóval az egész ember nem üdve, boldogsága.

Hiszzen mivé is válna az a tehetetlen, ma született gyermek, ha az édes anyá segítö keze nem gondozná, nem ápolgatná? . . . Kis szivecskéjében a nemes hajlamok, hogyan ebrednének fel, ha édes anyja jóságos arcával rá nem mosolyogna gyermekére, ha szívére nem ölelné, ha édes csókjaival szeretet zsenge virágait nem plénálná a kelyére. A délig nyíló, e kedves kis virág reszketve várja ki kelyhét, hogy a neki életet adó napnak melegítö sugarait keblére zárhassa. Az édes anyai csókra így nyílik meg a gyermeki kebel is, hogy abban a szeretet, mely nélkül nincsen életünk, nincsen megnyugvásunk — gyökereit verhessen.

Lassankint nő a gyermek. Mint a kis pocsirta felszáll a magasba, hogy zengő trilláival, s zive mélyéből, köszöntve azt, a kit dicsőít: a „zenith és nadir” ép ugy az első szó, a mely a beszélni kezdő gyermek ajkán elhangzik: az édes anyáé. Bizonyosan Isten sugallata az, hogy a gyermeknek első szava is azé legyen, a ki ott mosolyog bölcsője felett, azé legyen: a ki ott virraszt szíves zaggató fájdalmak között, ha baj, ha betegség érte; azé legyen, a kinek általó dalára: rózsás

terekben, madárdallól zengő árnyas ligetekben játszódott gyermeki lelünk.

Ifjúvá lesz a gyermek. Beteljesednek a költő szavai, hogy:

„Elmegy, lelkem nagy része, sziveden Erőszakot tesz a szükség vak kénye Nem rejtőzhetik szülföldeden Termő rónák között életed ösvénye. Tul honodon, tul a középszeren Világ ösvénye besodor rajába, Hajzónod kell sok szírtén, tengeren A jövendőség tükös országába.”

Változó szerencséje az ifjut most játszva emeli fel, majd mosolygva veri le. Jó barátok, ismerősök, rokonok mind-mind elfeledik. Az anyá, a jó anyá oh! az feledni nem tud. Az velünk van a sírig, még a síron túl is: mert, ki gyermekét szerette, gondját sir el nem temette.

Megfoghatatlan, megmagyarázhatatlan a szeretet munkája, a szeretet mélysége az anyai szíven.

A sors üldözte vándor, a ki mint ifju hagyta el az édes otthon s a ki sokszor gondolta magában: oh! ha tudná mily nyomorban élek, megrepedne a szíve szegénynek! — öszfűrtökkel tér haza. Idegen előtte minden; idegen a táj: hol boldog gyermekéveit élte. Bánatosan tér be a kis faluba, a mely mintha nem is a régi volna. Sem ő nem ismer meg senkit, sem ő nem ismeri meg senki. Kimondhatatlan fájdalmak, érzések nyíllanak át szíven. Nem találja azt a zsuppalt földöt kis házikót, mely gyermekeveire annyit derüt vont. Hontalan ő már azon a földön is, a hol édes anyja egykoron szerető karjai közé ölelte. Még azt nem kérdezi senki: hogy honnan jött, hová megy? Fáj, hogy nincs a faluban senki most, ki neki csókot ad. Nincs senki, a ki mondaná: szerettek gyermekem! Csupán egy mankós, törődött s az élet végét járó vén asszony nézi-nézi . . . Vajjon mit bámulhat rajtam ez a vén anyóka — gondolja magában. Nagyot dobban az anyai szíve. „Ó az, ó az! Édes gyermekem! Megismerte gyermekét. Reszkető karjaival átöleli s elhaló sóhajjal sutogja: édes gyermekem . . .! Öröm repeszi meg szívet, mert még egyszer láthatta édes gyermekét.

Az élet, a tapasztalat azt bizonyítja, hogy minden mulandó a földön; azt bizonyítja, hogy nincsen bánat, nincsen keserűség és szenvedés, nincsen szívecsztó fájdalom, a mire az idő rá ne tenné a gyógyító kezét: s így a szíven is, „mely azt hívé, hogy reményeit és örömeit túlelje, mindig új reményeket s más örömeket hoz. Mint a fa, melyet az ősz lombjától megfosztott, tavasszal új lombokat, virágokat hajt, mint a tenger a vész után elsimulva az eget tükrözi vissza és az ég, ha setét fellegek elvonultak, kék boltzójára újra a nap ragyogó sugarait, a csillagok fényes seregét hordozza” — ép ugy nincsen ember, ki ebből szerencsétlenné, boldogtalanak érezte magát — hogy ismét nyugodt, boldogabb napokat ne érhetne.

A férfi ugyanis, a ki ezen hovatovább álnokabb, képmutatóbb korban egy önzetlen, nemes szívű barátta akadt, a kivel megoszthatja keservét — bánatát, a kivel egygyé forrott szíve-lelke: elveszitheti, eltemetheti azt, a kiért még élet is képes lett volna feláldozni. Kínos az érzés, kimondhatatlanok a fájdalmak, a melyeket ilyenkor érezünk: hisz lelünknek jobb felét hantoltuk a sírba. Am a fájdalom lassankint enyhül s csupán egy kedves emlék marad meg lelünkben: hogy volt egy igazi jó barátunk; e rideg gondolkodásu s még ridegebb érzésű korban, a melyben a barátság csak önző érzök kielégítésére szolgál; e korban, midőn a becsület ma-holnap csak üres jelszó; e korban, midőn sokak szerint az intellectuális erő hiánya: butaság a vallás, butaság az, ha valaki ragaszkodni mer: ősei istenéhez s végül e korban, midőn igen sok esetben csak ajkainkon hordozzuk a hazaszeretetet, de nem a szívrünk mélyében.

Vagy tekintünk csak azt a nőt, a ki szerető hitvesét vesztelte el. Majdnem összereszked bánatában. Koran szeltétt reményei között esüggöden áll. Hisz vajjon kinyíllhat-e a virág, a melyet gyökereiből tépnek ki? . . . Az élő virágokból sírjára font koszoru, mely az igazi, mely szeretetnek symboluma, lassankint eltervad; ma egy levél, holnap is egy levél leválk a szeretet

fűzte koszorúról. Így enyész el, így mulik el lassan-lassan minden szent emlék; így bomlanak föl napról-napra a szeretetnek láncszemei, a melyeket örökéletűnek hittünk s a nő, ki ebből boldogtalanok hitte magát, ime maholnap ott áll ujult szívvél, hogy visszatért boldogságát mással oszthassa meg, hogy ő is, mint a nagy természet egy vészes, zivatros útján, annál hajlóbb, annál szebb legyen, annál kedvesebb legyen.

Ugy van az! Minden mulandó a föld kerekén. Van azonban egy szent érzelm, a mi soha el nem mulik, a minnek nincsen soha vége: s ez az anyai szeretet.

S mégis hány gyermeket ismerünk, a ki azt a jó anyai szívet, a mely csak gyermekeért él és hal: bánattal, keserűséggel töltik el? . . . Hányan vannak, a kik édes anyjuknak gyöngédségével, jóságával szemben: ridegek, nyersek, érzéketlenek. Hányan vannak, a kiknek, hogy kissé kedves a szerencse, nem ismerik, szegyenlik vagy épen megvetik azt a szegény, jó anyát, a kiről a költő is oly szépen mondja:

„S anyánkat, ezt az édes, jó anyát, . . . szeresd, tiszteld, imádd.”

A könnyekben, a melyek a megsértett édes anyá szeméit elborítják, megláthatnak a szívtelen gyermekek azt a tenger bánatot, a melyet az anyá ilyenkor érez; s a szeretetet, a melyet né; a legrettenetesebb gyermeki gonoszság sem foszthat meg mélységtől. Jellemzésül ennek elmondom egy-két szóban egy igazán megható költeménynek a tartalmát.

Egy nő azt mondja kedvesének: „Menj hazra, hozd el az anyád szívet s akkor hiszem, hogy szeretted mély, igaz. Jön a hiena szívű ifju, kezében a kitépott anyai szívvél. Lihogve fut, megbölik egy köbe, földre esik; anyjának a szíve kiesik kezéből, tova gurul a porban s így kiált föl elesett gyermekehez: Nem ütöt-ted-e meg magadat édes gyermekem? Az én noztem az, hogy nemzetünknek s általában az egész emberiségnek boldogsága, jövője: ama örök törvények követéséről függ, a mely minden anyának és minden gyermeknek a szívébe van írva. Az anyának, hogy szeresse gyermekét; a gyermeknek, hogy imádjá az édes jó anyját, mert, hogy: „Mi ő nekünk, azt el nem mondhatom, Mert nincs rá szó, nincs rá fogalom!”

Sz. 3723—1901. t.lkvi

Hirdetmény.

Étéd község közhelyeinek tjkvei arányosítás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest részlegesen átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. XXIX. t.-cikkből szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban fogatosítottak.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1902. február hó 17-ik napján fog kezdődni.

Ennélfogva felhívjuk:

1. Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekjegyzőki tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekjegyző végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető hifogásokat jóniszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik a tjkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a t.lkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de t.lkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18 és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó t.lkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a belyeg és illetékengedési kedvezményétől is elesnek; és

4. azok: kiknek javára tényleg már megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugy szintén az új bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a belyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbírósig mint t.lkvi hatóság. Sz.-Keresztur, 1901. november 21.

VERESS, kir. albiró.

2—3

BAGZÓ LÁSZLÓ FÉRFISZABÓ ÜZLETE SZÉKELY-UDVARHELYT (Fötér). Ajánlja nagy választékú, legdivatosabb mintákkal bíró szövetraktárral kapcsolatos.

Vladár Ferenc építő vállalkozó Székely-Udvarhely, Szombatfalvi-utca, saját házában. Utánjányos árak. Templonjavításokat, oltártervezeteket is minden e szakmába vágó dolgot pontosan elkészít.

A Richter-féle LINIMENTUM CAPS. COMP. Horgony-Pain-Expeller. Egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 33 év óta megbízható betörésszerű alkalmazzatik...

PAPP ISTVÁN SZABÓ-ÜZLETE SZÉKELY-UDVARHELYT. 3-5 (Alsó-piac-tér). Ajánlja a legjobb követelmények szerint berendezett szabó- és szabászati üzletét.

BERKECZY LAJOS ÉPÜLET- ÉS DISZMŰBÁDOGOS. Ajánlja minden e szakmába vágó munkáit, u. m.: tornyfedés, házfedés, ócska fedések javítását utólagos fizetéssel is.

Uj cukrászüzlet SZÉKELY-UDVARHELYEN a Fötéren (Konez Ármin-féle házban). Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy cukrász üzletemet Székely-Udvarhelyt a Fötéren megnyitottam, a hol is naponta friss sütemények, torták, uymint minden cukrászati czikkek kaphatók.

BARTHA ANDRÁS cipész-mester SZÉKELY-UDVARHELYT Kossuth-u. 21. (Zálogház mellett). Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe a Kossuth-u. 21. sz. (Zálogház mellett) egész újonnan berendezett férfi- és női KÉSZCZIPÓRAKTÁRÁT és üzlethelyiségét.

Épület- és butorasztalos. Van szerencsém értesíteni a nagydémű közönséget, hogy mindennemű az asztalos iparba vágó munkálatokat vállallok, így jutányos áron és szolid hivaleben készítek szoba- és konyha-berendezéseket, gazdasági felszereléseket, épületek padlóit, ajtókat és ablakokkal való felszerelését, különösen ajánlom remek művi íróasztalaimat, könyv- és íróasztalaimat.

A „székely emberhez“ Székely-Udvarhelyt. Tibád Ignác fűszerkereskedése Székely-Udvarhelyt (Alsó-piac-tér). Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a helyi piacon egy a mai kor igényeinek megfelelő fűszerkereskedést nyitottam.

Pályázati hirdetmény. Lemondás folytán megüresedett Udvarhelymegye Sz.-Keresztur járásához tartozó Étéd község székhelyi rendszerezett köröri állásra újabb pályázatot nyitok. E körhöz a következő községek tartoznak: Étéd székely 1605, Siklód 1556, Szolokma 655, Küsmöd 684, Kőröspatak 1226, Bözöd Ujfalu 725, Bözöd 1222, Martonos 591, Énlaka 695, Tordárfalu 528, Tarcsafalu 343, Csehófalva 394; összesen 10179 lakossal.

Csató és Kun fűszer-, festék-, gyarmataru- és lisztkereskedése a „Veres pipához“ Székely-Udvarhelyt (Piac-tér). Üzletátvétel. Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a helyi piacon „Máthé Iános utóda“ cég alatt fennálló fűszer-, festék-, liszt- és gyapotfonal kereskedést átvettük és azt törvényszékieleg bejegyeztet.

Az 1895. évi cseri és az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel és aranyéremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált a nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a biztos és ható REUMA-SZESZ kőszvény, csusz, reuma, ischiás stb. ellen.

BUTOR. Grünwald Albert butorkereskedő Brassó, Kapu-u. 47-49. Legnagyobb butorraktár a Reinhart Fülöp aradi butorgyáros hírneves készítményei gyári árakon.